

Hüzün Kanatları

Bıaktım ruhumu,
Hüzün kanatlarına.
Hemhal oldu bana necm,
Gözyaşlarım yağmur.
Bir uyandım ki
Kanatlar dikenli,
Acıtıyor tenimi.
Meğer hüznüm de bırakmış beni
Tutduğum her şey gibi.

Abis

Yelda'nın ferahlığı örttü üstümü
Döndüm soluma.
Daldım mavi sevinçlerimize.
Ama kilitledin yine üstüme kapıyı.
Hapsettin beni Abis'e.

Fısıltı

Yıldızlara fısıldadım yine,
Bir tek onlar anlıyor beni.
Ürperdiğim gece kucaklıyor,
Doyamadığım deniz ağlıyor,
Ne gariptir ki
İnsanlar anlamıyor,
Duymuyor, görmüyor...
Hiç oluyorum sanki yüreklerde
Anlamsızlaşıyorum
Ama biliyorum ki
Yıldızlar, deniz ve gece anlıyor.
Her beşerden öte onlar.
Anlıyor.

İkilem

Yağmur serilmiş şehrin üstüne
Her yer ıssız, kaldırımlar köhne...
Bir bakmışsın kaldırımlarda
Ağlıyor yüreğin.
Aklında ona bakmış gülüyor.
İzliyorsun bu ikilemi,
Üstüne yağan o çiselerle.
Dilin tutulmuş sanki
Yeter diyemiyorsun.
Sürüp gidiyor kavga
O köhne kaldırımlarda.

Yakut Taneleri

Hep Ay'a baktığım
Haykıra haykıra ağladığım,
Bir omzum düşük
Saçım öylesine toplu,
Tüm bu halime eşlik eden gülümsememle
Seni düşündüğüm o balkonda
Çıkardım yakut tanelerini.
Dile geldiler;
Solan gülleri, yarım kalmış Maviler'i
Kavuşamayan sonsuzluğu,
Gözüme kaçan sabunları,
Döktüğüm inci tanelerini,
Bir bir anlattılar.
Sonra bir ürpermeyle gittiler.
Ama bir yakutu unutmuşlardı
Tam da bu mısralarda.

Şevval BAYRAM
Öğrenci